

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **M. H.,**
bytem,

zastoupena: JUDr. Pavlem Kiršnerem, advokátem,
sídlem Rumunská 12, Praha 2,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2018, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.

č. j. X ze dne 15. 5. 2018, o zamítnutí její žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť není invalidní.

2. Žalobkyně popírá správnost posudku vypracovaného ve správním řízení, neboť ji posudkový lékař osobně nevyšetřil. Má problémy s chůzí, nestabilitou a únavou pravé dolní končetiny.
3. K posudku vypracovanému posudkovou komisí v soudním řízení žalobkyně uvedla, že přivítala reálné vyšetření kolene i okolních svalů zraněné končetiny jedním z lékařů, avšak vyšetření spočívalo jen ve zvedání obou končetin ze strany, kdy jí lékař napomáhal a nijak více nekomentoval a neptal se na její subjektivní pocity, resp. bolesti. Lékaři odmítli přijmout a vzít v potaz nové lékařské zprávy předložené žalobkyní (lékařské zprávy MUDr. F. a MUDr. K.), aniž by takový postup vysvětlili dle metodického pokynu pro postupy posudkových komisí MPSV při posuzování zdravotního stavu pro účely opravných řízení, č. j. 2013/77855 -722. Nepřihlednutím k nejaktuálnějším lékařským zprávám je založena pochybnost o správnosti závěrů posudku. Posudek je pouhým kompilátem lékařských zpráv, přestože je rozhodujícím podkladem pro rozhodnutí. Posudek postrádá řádné odůvodnění, absentují zde rozhodné úvahy, proto je nepřezkoumatelný a pro rozhodnutí soudu nerelevantní, jestliže se členové komise nevyjadřují k tvrzením žalobkyně o nemožnosti dlouhodobého sezení zapříčínujícího křeče a brnění v končetině, následné nevolnosti s tím spojené a slabosti, jejichž důsledkem je nutnost nalezení úlevové polohy, jejichž nalezení je vyloučeno v pracovním prostředí. Jelikož není žalobkyně v důsledku pracovního úrazu a s ním spojených následků schopná vykonávat ani ve zkrácené pracovní době povolání odpovídající jejímu vzdělání a praxi, nelze uzavřít, že její pracovní schopnost klesla o méně než v zákoně stanovených 35 %. Zejména pokud žalobkyně není schopná dlouhodobého sezení, pracovním úrazem poškozenou končetinu musí pravidelně uvádět do „úlevových poloh“ a kancelářské prostory ji tuto činnost neumožňují, její bolesti a slabosti způsobují nevolnost a s těmito stavy je následně spojen strach a úzkost.
4. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „posudková komise“ nebo „PK“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 5. 3. 2019 shledala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je 10 - 15 % v důsledku úrazu pravého kolena s lehkým oslabením 4hlavého svalu pravého stehna, které je příčinnou lehké nestability a snadné unavitelnosti pravé dolní končetiny.
5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Soud vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění „*Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*“

8. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém „*Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*“
9. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém „*Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*“
10. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení), posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení, bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi především s těmi, které posuzovaný namítá
11. Při vypracování posudku vycházela komise ze zdravotnické dokumentace, jež je citována v posudku, zároveň bylo provedeno vyšetření žalobkyně, a na základě všeho přijat konečný a odůvodněný závěr posudku, dle kterého nebyl prokázán útlak nervových kořenů nebo míchy. Opakovaná odborná vyšetření neprokazují poruchu kožní ani hluboké citlivosti na PDK, poruchu cílení pohybů ani limitujícího motorického postižení, nestabilitu kolena, kdy rozsah pohybů v něm je přiměřený. Dle neurologa a rehabilitačního lékaře se jedná o chronický stav se zcela frustním svalovým oslabením v oblasti 4hlavého svalu pravého stehna, zřejmě sekundárním, což žalobkyně vnímá při chůzi jako určitou nestabilitu pravé dolní končetiny, která je lehce unavitelná, proto pro větší pocit jistoty při chůzi používá trekové hole. Dle posudkové komise se jedná o lehké funkční postižení nebránící pracovnímu zařazení administrativní povahy.
12. Nelze tak úspěšně tvrdit, že posudek obsahuje pouhý výčet lékařských zpráv. K námitce nepřihlédnutí k nově předloženým lékařským zprávám (MUDr. F. ze dne 28. 3. 2018 a MUDr. K. ze dne 9. 4. 2018) soud uvádí, že dané zprávy byly součástí posudkového spisu, jak uvedeno i v posudku o invaliditě ze dne 12. 4. 2018, který jako takový byl podkladem pro vypracování posudku PK. Tyto lékařské zprávy byly zároveň podkladem i pro vypracování posudku PK (str. 2 a 3), neboť datum „9. 4. 18“ je uvedeno u části lékařských

nálezů MUDr. K. a datum „28. 3. 18“ u části lékařských nálezů MUDr. F. Pokud členové posudkové komise odmítli předmětné lékařské zprávy předložené žalobkyní, učinili tak pouze proto, že těmito zprávami již disponovali a proto nebylo nutné dané uvádět do textu posudku. Obecné tvrzení žaloby o tom, že nebylo přihlédnuto k uvedeným lékařským zprávám, je v rozporu s obsahem posudku. Soud nepovažuje odůvodnění posudku za nepřesvědčivé, jestliže při vyšetření žalobkyně posudkovou komisí bylo zjištěno, že její PDK je bez svalové hypotonie či hypotrofie, koleno bez otoku, stabilní, jen nepatrně větší laxita LCA. Žalobkyně byla schopna se udržet při stoji na samotné PDK, postavila se na paty i špičky, chodila po místnosti bez opory byť s atypickým stereotypem chůze. Zároveň byla schopna flexe pravé kyčle a kolena proti odporu vydatnou silou. Zjištění zdravotního stavu je nutno objektivizovat, jakkoli je dáno i subjektivním stavem vyšetřovaného, avšak subjektivní projevy by měly mít oporu v objektivním stavu těla, přitom míře bolesti odpovídá i projev nositele bolesti. Pokud žalobkyně při vyšetření cítila bolesti, potom lze očekávat, že pocit intenzivní bolesti by při vyšetření sdělila i bez dotazu lékaře. Posudek nepochybně zdravotní stav žalobkyně jako takový, avšak oproti ošetřujícím lékařům neshledal funkční stav převyšující lehké postižení, které by žalobkyni mělo limitovat v pracovním zařazení administrativního charakteru. K tvrzení žalobkyně o nemožnosti dlouhodobého sezení se posudek nevyjádřil, neboť taková zdravotní obtíž není uvedena ve zdravotní dokumentaci a žalobkyně takto uvedla teprve po vypracování posudku dne 15. 4. 2019. Případné stavy slabosti spojené s nevolností nedosahují intenzity požadované pro přiznání invalidního důchodu nebo neodpovídají objektivnímu stavu PDK žalobkyně.

13. Soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaná nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. 6. 2020

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.